

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, közgazdasági, ipar-kereskedelmi és nevelészeti hetilap.

TÖBB EGYLET KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt. Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.
Előfizetési pénzek és reclamációk a kiadóhivatalhoz (Feigl Gyula) intézendők.

Szerkesztőségi iroda: uri-utca 9 sz.
(Szerkesztővel értekezhetni d. e. 8-9 és d. u. 1-2-ig.)
Kiadói iroda: Városkör 81. sz. a nyomdában.

Kéziratok, levelek a egyéb szerkesztőségi kö. rak a szer-
kesztőséghez intézendők; mindenkor csüt. 10 óráig.
Megjelenik minden vasárnapon.
Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

Husvétli szokásaink.

Az emberiség társadalmi élete a figyelmes szemlélő előtt olybá tűnik föl, mint egy óriási nagy színpad, amelyet nézdegelhetünk egy adott pontról is, míg a magunk szerepére nem kerül a sor, — de bár köröskörül járjuk, a színpad minden oldalról tekintve gazdag jelenetekben, változatokban s amikor nem boszankodunk igazságtalan események miatt, győzünk ámulni-bámulni és a föl- és eltűnő képekben gyönyörködni.

Egyedektől, személyiségektől eltekintve két fő-eszme látszik uralni a helyzetet: az állandóság, ragaszkodás a régiekhez; és a változatoság. Mindkét eszme üdvös az emberiségre nézve. Az ugyanazon eredetű intézmények térben és időben jelenítve meghatározott időközökben pontosan ismétlődnek, míg ezek távolsági közeit a kaleidoszkopszerű szín- és kép-változatok töltik be.

És úgy tűnik föl, mintha az állandó és majdnem mathematicai pontossággal újra ismétlődő jelenségek képeznék a társadalmi élet épületének önmaguk tengelye és a szintér központja körül forgó oszlopait.

Ilyenek többi között a vallás-erkölcsi és nemzetiségi eszmék; a vallási és nemzeti tradíciókkal, hagyományos szokásokkal.

Amely nemzet a vallásosságnak tisztelője, annál a nemzeti szokásokba átszövődve találjuk a vallásos hagyományokat.

Ilyenek vagyunk mi magyarok.

Mi ragaszkodunk ezredéves európai multunk ősi szokásaihoz; apáinktól tanultuk el, kik dédapáinktól tanulták megbecsülni az ősi szokásokat, nemzeti és vallásos hagyományokat. És ez adja meg faji jellegünket, de ez is teszi meg jellemünket.

Szeretjük a változatokat mi is és szívesen is gyönyörködünk azokban; jó szívvel fogadjuk az újításokat, nem idegenkedünk a civilizáció átalakító hatásaitól sem azon pontig, ameddig nem veszélyeztetik hagyományainkat ősi szokásainkat. És ez a mi szerencsénk, ebben rejlik erőnk szívságunk, ellentállási képességünk, miután e tekintetben az egész nemzet mind egyformán érez és gondolkodik s így az erő és hatalom föltétele az összetartás meg van köztünk. Bárha mindenben így meg volna!

A húsvéti szokások is bevették magukat a nemzet életébe vérebe s ugyanazonosak azok — csekély eltérésekkel országszerte minden családnál.

Húsvét napjának örül előre mindenki, nemcsak aki a nagybőjtöt szigorúan végig böjtölte, hanem mindaz, kiben a családi érzés él.

A nagyheti szomorúságok a nagyszombat esti föltámadás ünnepével véget érnek; letelik a gyász és a böjt.

A föltámadó Jézus meghozza mindenkinek az örömeiket; szabad lesz multságokat is tartani.

Iskolás fiuk és leányok hazamennek szülőikhez, testvéreik s rokonaik körében fokozottabb mérvben élvezik a húsvéti ünnepek örömeit, miket növelnek a szokásos ajándékozások is.

Családapákat a nagyböjti eledetek után a

szokásos húsvéti bárány illata egyszerre gurmanokká varázsolja; általában véve már a húsvéti reggeli is elüt a mindennapiasságtól. Legtöbb háznál van ilyenkor szentelt sonka, kalbász, tojás, só, paprika és bors, szentelt kalácsok stb. és egy kis — pogány bor; s minden ételnek meg van a maga külön jelentősége és varázs hatalma. — Az isteni tisztelet után, melyre csaknem minden család megjelenni szokott, következik a bizonyos fokú fényüzéssel rendezett ebéd. Ezen ebédhez rendszerint csak a vidékről érkező rokonok hivatalosak; nagy ritkaság ha valamely helybeli, az ebédre hívást elfogadja, miután ilyenkor mindenkinek van távoli rokona aki még nem családos. Meg van legtöbb vidéken az a szokás is, hogy ilyenkor meghatározott számú ispotályos beteget ellátnak jó ebéddel vagy néhány koldust megvendégségen. A délutánok városiaknál rendszeren kirándulásokra, „a zöldbe” kísértálgatásra fordítanak. — A második ünnep reggeli a „húsvéti öntözésről” nevezetes; ugyanis a férfinem ilyenkor szokta a női nemet friss vízzel leöntés által üdőbbé varázsolni. Az öntözés sok tekintetben kapcsolatos a háztűz-nézéssel, amikor legényembereknek alkalma nyílik a kiszemelt leányka házi-szentélyét betekinteni. Az öntözés a nevezetes és jelentőségteljes „húsvéti piros tojások” ajándékozásával viszonoztatik. A második ünnep délutánján a fiataloknak meg van engedve az együttjátás és mulatgatás is, amikor rendszeren nemzeti játék és dalok közt fejezik be az ünnepeket.

Húsvéti ünnepeink alkalmával nyilvánuló népszokásokban bentfoglaltatik a keresztényi val-

TÁRCZA.

Szinitz István barátomhoz.

— Szombathely, 1889. ápril 17. —

— A „Köszeg és Vidéke” eredeti tárczája. —

Megfordultam föl — világon,
Laktam Mátra hegy tövin,
Heteken által vadásztam
Mármárosnak bérczein;
Átutaztam gyalogosan
A szép Alföld síkjait,
Jártam jobbra, jártam balra,
Merre lelkelem vágya vitt;
Voltam Somlyón és Csobáncon,
Badacsonyban, Tátikán,
Hajmeresztve álldogáltam,
A lomniczi hegy esesén;
Mondom, voltam mindenütt, a
Merre széttekint a szem:
De oly jól, mint Felső-Eőrön
Nem mulattam sohasem.

Nem ismertem négyenél többet,
Mielőtt megérkezém.
A vasuti állomáshoz
Még is hét ur jött elém,
Mert hát — mint később bevallák —
Olvasták több versemet,
S ki oly hangon ir, miként én,
Az rossz ember nem lehet.
Jó, hogy éjjel érkezém; mert

Hogyha délután megyek,
Bizony isten, megbámulnak
A kíváncsi emberek,
Azt hívén, hogy a kit ér ez
Impozáns fogadtatás,
Legalább is a követjük,
Mert ki is lehetne más?

Néma esendben várt rám már a
„Vörös asztal társaság”,
— Hogyha nyár van, biztosan függ
A falon pár cserfa-ág —
Első sorban bemutatják
A szerény kör elnökét,
A kinek szivembe véstem
Mindörökké a nevét.
Hogy ki volt ez, aki engem
Oly örömmel fogadott?
Tetteiből, név nélkül is
Minden ember tudja ott;
De hogy mások is megtudják
Ki e kis kör elnöke?
Megmondom hát: Szinitz István
É derék urnak neve.

Hozzád szólok hát barátom,
Ha rossz néven nem veszed,
Mert a nagyzás — jól tudom — hogy
Épen nem természeted;
Hozzád, kit mint kedves embert
Szívvel tisztel a vidék,
Melynek mindig felkaroltad
A hol kellett, érdekét;
Hozzád, a ki szép, de terhes
Állásod magaslátán,
Nem hagytlál az indulatnak

Tulmenni az ész szaván;
Hozzád, a ki mintaképen
Állsz a tönkök között,
A ki mellett nyugovást lel
A ki máshol küszködött.

Azt kívánom tiszta szivből,
Élj soká még jó barát,
Ne ismerd meg életedben
Soha a sziv bánatát!
Légy szigorú, ott, a hol kell,
De szíved helyén legyen,
Biztosítlak, áldás kísér
Mindennemű lépteden;
Légy a népnek édes atya,
Mely bizvást közelg feléd,
Hogyha itt nem lelsz jutalmat,
Megjutalmaz majd az ég.
Légy irántam oly jó szívvel,
A minővel ott valál,
Föl ne bontsa szent frigyünket
Semmi más, csak a — halál! . .

Orel Géza.

Felix tündére.

Irta: St. Jágo.

(21-ik folytatás.)

Életemnek örülete következett be a fentírt események után, — a mélynek, ha voltak is „lucida intervallia”, nagyon gyéren. Mindent elvesztettem, — most már nem volt mit — ami becses. Öngyilkos nem

lásosság, családlásosság, kedélyesség és nemzeti jellemvonás.

Mig szokásaink eme jelleggel bírnak, addig nem féltjük nemzetiségünket semmiféle németesítő rendszabályoktól, addig önérettel mondhatjuk el: Él magyar, áll Buda még!

Honfi.

A pogány és keresztény Róma.

(I-ös folytatás.)

Kérdezzük már most, vajjon mi lehetett s minek kellett e gyászos romlás szükségzerű következményének lennie? Bizonyára a feltartóztathatatlan bomlásnak s a kérelhetetlen enyészetnek.

„Aki a tüzzel játszik — mondja a közmondás — az megégeti magát”. E nép pedig a szenvedélyek tüztől lángolt s a kéjek tüztengerében fűdött, nem csoda hogy elérte az Isten büntető keze. Vakmerőségeért lakonia kellett! S csakugyan e szomorú tények következtében lassankint porladni is kezdett az alap, melyen a hős pogány Róma épült. Az erkölcsi, a szellemi megbomlás s felfordulás, maga után vonta az anyagot, maga után vonta a társadalom összeomlását. Hosszú nagyon hosszú s kínos volt, a mindenható pogány kolossz halál-küzdelmé...

De az imádandó isteni Gondviselés terveiben más állott. Nem akarta eltörölni a föld színéről mint egy új Sodomát vagy Gomorrhát, hanem az anyagi hatalom romjain egy szellemi hatalmasságot akart építeni.

Midőn még aranykorát élte a római világbirodalom, tünt fel keleten a hajalesillag, mely arra volt hivatva, hogy a barbarizmus sötét éjét ragyogó sugarival áthassa s az egész emberi nemet a bűn fertőjéből kiemelje. E csillag Jézus Krisztus az isteni Megváltó, az ígért s várva várt Messiás volt! A legnagyobb egyszerűségben, magányban töltvén ifjúságát, kilépett a világba, hogy égből hozott tanait az emberekkel megismertesse, műve folytatására tanítványokat szerezzen, őket oktassa s mindezek betetőzésére a bűnös emberiségért gyászatos keresztalállal muljék ki. Tizenkét apostola az istenség ezen választott edényei feiruházva mindama kellekkel, melyek az új vallás, a kereszténység terjesztésére szükségesek valának, szívükben az isteni tan magvaival világgá mentek, hogy azt az emberiség között elhítsék, őket megtérítsék s Jézus zászlója alá gyűjtsék.

Az isteni Gondviselés örök terveit létesítendő, Péter lépteit Róma felé irányza. A mag Rómában a római világbirodalom metropolisában is elhíntetett, s a kereszténység eme szegény uttoróinak legnagyobb öröme, a pogányság megütközésére, az Isten k'váló kegyelméből ki is csirázott. De vajmi furcsa volt a pogányság e főszakében, az érzékiség rabjai előtt e tan! Az érzékiség megfőkezése s a többi erénygyakorlat kemény beszédnek tetszett Bacchus s Venus szolgálai előtt, ellen-szenvvel viseltettek iránta.

Ily körülmények közt ugyan csekély, alig észre-vehető volt a keresztényvallásnak hódítása; lassankint azonban gyarapodott a kised csapat. De sajnos épen ezen kezdetleges állapotban, a csirázás legkényesebb állapotjában, kellett a legzordonabb idöket, a gyűlölet és üldözések pusztító fagyát megérnie s átélni. Borzasztók s kegyetlenebbnél kegyetlenebbek voltak az üldözések, melyekkel a féktelen barbarizmus a kereszténységet mindjárt kezdetben szerette volna vérebe fojtani.

Az állam maga vette kezébe az irtó szerepet, a hóhér irtóztató tisztjét. Bűn, felségsértés, honárulás vét-ségében lön elmarasztalva, ki vad düböknek s vérszom-juknak ellenszegült, ki nyíltan kereszténynek merete magát vallani — avagy nem áldozott a pogány iste-

neknek. De a keresztény vallás hiveinek szirtkemény-ségén és csodálandó szívósságán megtört minden incsel-kedésük s kísérletük!

A fölmerülő zord viharok azt mutatták be távol üldözöktől az új-szövetség vérontás nélküli szeplőtelen Áldozatját. Sokszor megtörtént, hogy nyomukra jöttek üldözöik, s ilyenkor vagy mind meggyilkoltattak, vagy befalaztattak a földalatti üregekbe, hol az éhhalállal vívott hosszú küzdelem után Teremtőjöknek adták vissza tiszta lelkeiket, hozzá költöztek a vértanúsággal ki-érdemelt menynei korona elnyerésére! Kimondhatatlan mennyiségű, millió és millió azok száma, kik a vértanu-ság díszes pálmáját e véres korszakban önéltük árán megszerezték. De ez nemcsak el nem tántorította a ke- resztényeket, sőt kitarásra buzdította őket. Egy vértanu- magasztos példája s dicső halála számtalant édesgetett a kereszténység kebelébe ugyánynyira, hogy kik még ma az új hit legdühösebb üldözői voltak, egy vértanu- dicső halálától meghatva s az isteni kegyelem sugarától felvilágosítatva s megindítatva, — holnap, talán még mint katechumenok, ugyan e halállal multak ki. Maga Péter apostol s utódjai egész Melchiadesig vérükkel pe- csetelték meg hitüket.

(Folytatása következik.)

Köszegh város regale-kárkövetelésé-nek kérdéséhez.

A város képviselő-testülete legutóbbi két ülésében tárgyalta ez ügyet. A f. é. márczius hó 7-iki ülésben a képviselőtestület egy bizottságot küldött ki, a tanács és városi pénztár által egybegyűjtött adatok alapján igényelendő kárpótlási összeg kiszámítására, s az adó-felügyelőséghez intézendő beadvány elkészítésére; mint-hogy azonban e bizottság a kiküldetésnek csak részben felelt meg, a f. hó 2-án megtartott képviselőtestületi ülésben ama határozat hozott, miszerint a tiszti ügyész utasított, e bejelentést e hó 10-ig elkészíttetni, hogy az e hó 15-ig bárki által is betékinthető. — s a tör- vény előírta zárás határidőre, az illetékes helyen benyújtható legyen. — Ezen bejelentés szerint a város kárigénye 69,857 frt. 40 krban van kitüntetve.

Vidt Géza ügyvéd ur, városi képviselő, folyó hó 16-án azonban egy indítványt nyújtott be a képviselő-testülethez, melynek értelmében ezen bejelentési kár-összeg tévesen, igen csekély összegben volna felvéve, — s indítványa szerint ezen kárösszeg felemelendő, és jóval nagyobb összegben volna kimutatandó. A város vitális érdekéről lévén szó, időszerűnek tartjuk ezen in-dítványt egész terjedelmében közölni, hogy a képviselők hozzászólhassanak, s az április 30-ki határidő előtt en- nek értelmében a város jogos és törvényes igényeinek megfelelő intézkedéseket elhatározhassák.

„Tekintetes képviselő Testület!”

Tekintettel azon körülményre, hogy Köszegh szab. kir. városában az italméresi jog Köszegh szab. kir. vá-ros közönségét illette meg, s a város közönsége eme jog alapján igényelhető kárkövetelését f. é. ápril hó 30-ig bejelenteni tartozik, a legutóbbi képviselő tes-tületi közgyűlés határozata értelmében elkészített bejelen-tés szintén 69,857 frt. 40 kr. kárösszegre szól, a beje- lentés IV. és VI. tétele alatti összegeket a város jogos és törvényes igényeinek megfelelően teljesíteni nem lehet, — a város közönsége és egy öt törvényesen meg- illető jóval nagyobb összeg helyett egy csekélységgel kielégítettnek magát nem tekintheti. — indítványozom, hogy a város képviselő testülete határozza el, miszerint az alább kifejtendő alapon ezen már elkészített kárbe- jelentését átalakítja, az öt jogosan megillető nagyobb kárpótlási összeget jelenti be, s a tanácsot, illetve tiszti ügyészt utasítja, a bejelentésnek eként történt kiigazítására.

oly hosszú idő után, „Ő” róla írt, értesített, hogy tel- jesen visszavonult életet él, — gyengélkedik, s hogy az orvosok szorakozásul utazást — éghajlat változást aján- lottak, mert inkább a kedélye van megtámadva.

„Most már hiszem — voltak a levél végső sorai — hogy e büszke, gazdag szív melegebben érzett irán- tad, mintsem hogy teljes odaadással ne hódolt volna meg... ha...”

Másik levelében tudomra adta, hogy „Ő” atyjával együtt elhagyta R... et és hosszabb utazásra indultak a continensen. A meglepetés — mert az előbbi közlés mélyen lesújtó — volt Andor jelentése eljegyzése és legközelebb tartandó esküvőjéről Radnai Jolánna, — azon bájos teremttessel, kinek Evelinnek való hasonlato- ságáról már megemlékeztem. Andor megható szavakban adott kilejezést ama hő vágyának, hogy engem, mint legjobb barátját élte boldog és legünneplényesebb percei- ben kebelére ölelhessen. „De ha érzed — hogy a talán behégedt seb újból felszagattatnék az itteni emlékek által — ugy erősebb az az óhajom, hogy csak távolból emlékezzél rólam. Különben van egy jó eszmém: hátha találkozhatnánk semleges területen nász utazásom alatt. Irj a megállapodás végett.”

Az utazás eszméje — a semleges területen leendő találkozás legjobb barátommal, erős ingerrel hatott rám annál is inkább, mert kedély állapotomat illetőleg egy nagyobb utra szorakozásra szükségem is volt. Elfogadtam az ajánlatot s az összejövetel helyéül Velenczét választottuk. Néhány nap múltán utban voltam, hogy An- dort és nejét megelőzzem.

Nem első ízben voltam Velenczében — mindazáltal a hatás nem kevésbbé szokatlan volt mint először.

Nem akarok itt az ódon város hajdani nagyságáról, jelenbeni romjairól regélni, nem a többnyire egyező be- nyomást említeni, melyet majd minden idegenre gyakorol

Jelölés is:

A IV. alatt engedélyezett korcsmák után, 29 ki- adott engedély után bevett 6090 frt. után pusztán 3640 frt igényeltek. Ez téves; téves az egész ki- számítás. A város közönsége, voltaképen a tanács ama álláspontot foglalja el, hogy az italméresi jog a város korlátlan tulajdonát képezte és képezi, a kiadott italmé- resi engedély alapján az italméressel foglalkozók (jelen- leg 29) pusztán a város jogán, mint annak engedélye- sei gyakorolták az italmérest.

Ebből a szempontból kiindulva, voltaképen a város gyakorolta 29 jogosult egyén utján az italmérest, s a város által hektoliterenként beszedett 25 kr. italméresi illeték nem képezheti a városi jövedelem és kárpótlás alapját; amikor ugyanezen idő alatt, mindama 29 italmérest gyakorló egyén a város jogán (mert a város időlegesen az italmérest és az utáni évi hasznot engedte át egyszer mindenkorra lefizetett összeg fejében egye- seknek) az italmérés után hozott jövedelme alapján, — a város helyett az egyén kereseti adóval meg volt róva, akár pedig az 1888. 36. t. cz. 8. §-a értelmében ily esetben az 1882—6 években az italméresi jog gyakorlói által fizetett kereseti adó képezi a kártalanítás alapját.

Ezen kereseti adó a legutóbbi évben, az 1882—6 évekről szóló, az egyes italmérest gyakorlóokra kirótt kereseti adókimutatást nem kaphattam meg, jöllehet ez is a bejelentéshez csatolandó volna, kérekszámban 660 frt. volt, mely az egyesek által fizetett, de a város jogán; és így a város javára számítandó. Ezen adóala- pon az évi jövedelem 6600 frtban (de nem 203 frtban) veendő fel. Ebből 10% levonandó lévén, maradna: 5940 frt. mely összeg 20-szorosan felvéve, kitesz 118,800 frtot. E czímen tehát enynyi, de nem 3640 frt. igény- lődő. A bejelentés e tételre tehát ekként felemelendő.

Az általam kifogásolt, ugyancsak módosítandó be- jelentési összeg a szállbirtokosságnak engedélyezett szabad borméresi jog után igényelt összeg, mely a be- jelentés szerint az alapon lett felvéve, hogy a bortermelők átlag évi 2829 hektoliter bort mértek ki, mely után a város jogosítva lett volna 25 kr. borméresi illetéket szedni, — mely jogával élve évi 707 frt. 25 krt. ad- hatott vissza, — melyből 10% levonva, s a maradék 20-szorosan tőkésítve, jön ki 12,740 frt. 60 kr. De miu- tán a törvény ilyen fictív bejelentést nem ismer, s nem enged, így eredményre nem vezethet, e helyett indítvá- nyom következő:

A város közönsége, mint (tödesur) az italmérés törvényes gyakorlója eltúrte s engedélyezte ingyen a szállbirtokosságnak 6—6 hét leforgása közt a bormé- rest. Ezen bormérés a magyar köz- és magánjog szerint megfelel a jobbágyiságot megilletett feléves korcsmáltá- sítási jognak. Tehát a szállbirtokosság feléig tarthatott volna korcsmát. — Ha a város közönsége egész éven át tartott bormérést, a mint tart jelenleg is, és e jogát 29 engedélyezett bormérés utján egész éven át gyako- rolja, akkor a feléves szállbirtokossági korcsma után lehetett volna jövedelme, ha nem is fele, legalább 1/2-a annak, mint volt az évi korcsmák után. Ámde a mint ez utóbbiaknál egyszer mindenkorra lefizetett megváltási összeg fejében az ez évi jövedelmet átengedte az ille- tőknek ugy a szállbirtokosoknak ezt ingyen engedte át. Ez lovagias, méltányos tény, — de téves hatósági intézkedés volt, mely téves intézkedés ha nem történik, ez után a város ismét hozott volna a fentebbi korcsmák arányában számítva 1/2 résznyi jövedelmet. Ha tehát a 29 italmérés után igényelhet 118,800 frtot, a szállbirtokosság jogán igényelhet 1/2 részt 39,600 frt. És így legalább is enynyi bejelentendő.

Feltéve tehát, hogy a bejelentés egyéb adatai és számításai helyesek, akkor eme két, általam ajánlott kiszámítási alapot elfogadva, a város közönsége nem 69,857 frt. 40 krt. tartozik bejelenteni, hanem 213,892 frt. 40 krt.

Ajánlom indítványomat elfogadásra.

Köszeg, 1889. ápril 15-én.

Vidt Géza,

ügyvéd, városi képviselő.

akartam lenni, — tehát a legszilajabb, tomboló életnek engedtem át magamat, hogy felemészsen. Párhajaimat ugy vívtam, mintha ez is fogadásból menne. Napjaim a főváros gőzös légkörében, ama nagy sokadalomban, hol mindenki vásárra viszi, ami eladója van, s hol a lelketlen vevők váltakozva dolgoznak „hausa”-ra és „baisse”-re — roppant zajosak voltak — ami legalább eltompított. Késő reggeltől késő éjjelig szakadatlan szorakozások, bálók, színházak, örült merész sport, fesze- telen vigaságok, orgiák profán kalandokkal voltak az ellenszerek a szívemre ömlött mérég ellen. Atdöszött éjszakák — átaludt napok következtek egymásra. Ugy kellett élnem, mint a mákonyos — legalább így nem értem rá a kisértő emlékeket elfogadni lelki lakásomon.

A sors csak nevetett erőlködésemen; elveszni anyagi- lag nem tudtam. Azt értem el, hogy az erkölcsi tön- krejutás örvénye szelén állottam. Lelkületem átalakult; nagy és nemes iránti hitem elveszett, reményem — ha volt valaha! — megfagyott, elmém elfáult és végzetem vak hiedelméhez irányult, kedélyem meg volt mérgezve és szívem, ah szegény ez is élt még, érzéketlenné vált minden iránt az önzés és érdek nagy piacán...

Ily élet volt az, melyet megkezdtem, akaratlanul folytattam igyekezve a szenvedett nagy kudarcot, veszt- eséget emlékeimből kitörölni.

Egy év mult el. Csak egyetlen emberrel érint- keztem a távolból: ez Andor volt. Az én leveleim sötét reménytelenséget, a világgal való elszámolást fejezték ki; az övéi oly gyöngédek és szellemesek voltak, hogy mindig egy kis derűt hoztak!... és nem tagadhattam... hogy a vigasznak egy hávány árnyalatával hatottak reám. Tudtam, hogy e levelek onnan jönnek, hol ő még mindig időzött. A történetekről persze mindketten előkelten hallgattunk. Az év utolján két levele hozott rám nézve meglepő és fontos híreket. Egyikben, mégis

— s nem nevezetességeiről mindazt leírni, mit százszor és százszor előttem leírtak s ugyanazon szomorú meló- diát zengeni — hanem csak egy tényt, a szomorú valót adni — mely velem történt.

Andor és neje megérkezése előtti napon a délelőtti órákban a doge-palotába mentem s ott töltöttem az idő nagy részét. Utoljára abba a nagy díszteremben időz- tem, hol a dogék arczképei is láthatók. A teremben kevesen voltak.

Egy oszlophoz támaszkodva álltam és mereven néztem az arczképsorokon végig s tekintetem azon a helyen állapodott meg, hol csak egy fekete tábla áll kép helyett: ez Marino Falieri doge helye, kit árulásért lefejezték. Komor, sötét gondolatok kerekedtek felül bennem. Tulajdonképen nem is néztem semmire — csak a levegőbe s ott varázsoltam alakokat magam elé.

Hátam mögött — egy hang riasztott fel, különös érzetet kelteve, mintha ismerős lett volna. Ugyanez a lépések is hallatszottak...

— Nem értelek gyermekek, — sehol sem tudsz felvidulni. Egészségedre sem ügyelsz Andorék is meg voltak lepelve a változástól.

E kérdésre feleletet — oly hang adott, mely min- den idegemet megrezgette.

— Oh, — atyám! Ne kívánd, hogy mesterkélit vidámsággal ejtselek tévedésbe. Nincs már nekem örö- möm semmiben — a világ oly rideg.

Nem láttam a beszélőt, nem néztem vissza — de tudtam, más nem beszélhetett földön oly hangon, hogy — Eveline van mögöttem. Mozdulatlan vártam... Arra jöttek felém, közelben állapodtak meg s a cícerone elkezdé bő beszédü mondokáját a képekről. Félénken remegve fordítottam fejemet hozzájuk és egy futó pillantást vettem a női alakra... oh! jószágos isten!... Evelinre. — — — — — Hogy

A magyarországi tanítók Eötvös-alapjáról.

(V. folytatás.)

VIII. Az „Eötvös-alap“ összes tökécsített vagyonának kimutatása az 1889. év január 25-én.

1. A Békey Imre-féle alapítvány, melyet az alapító ngs. Békey Imre kir tanfelügyelő és min. oszt. tanácsos úr kezel	500	frt. — kr.
2. A „Somogyi tan. egyll.“ alapítványa, melyet az alapító egylet kezel	200	„ — „
3. Zalamegyei ált. tanítótestület sümegi járás köre, mit maguk kezelnek	100	„ — „
4. Gyertyánffy István és Kálnay Nándor alapítványa magyar papirjáradékban, mit az „Eötvös-alap“ pénztárnoka kezel	1300	„ — „
5. A „Pesti Hazai Első Takarékpénztár“-ban elhelyezett tökécsített vagyon, melyet az „Eötvös-alap“ pénztárnoka kezel	9887	„ 34 „
6. A „Magyar Földhitelintézetnél“ biztontságha helyezett tökécsített vagyon	24,000	„ — „
7. Sorsjegyekben van	47	„ — „
Az „Eötvös-alap“ összes tökécsített vagyon	36,034	frt. 34 kr.
Elhez járulván az 1888-ik évi tiszta jövedelem	2703	„ 39 „

Kitűnik, hogy az „Eötvös-alap“ vagyon jelenleg 38,737 frt. 73 kr. Budapesten, 1889. január 26-án. Péterfy Sándor elnök, Lederer Ábrahám alelnök, Luttenberger Ágost titkár, Örley János pénztárnok, Jeny József ellenőr, Lakits Vendel számvizsg. biz. elnök, Szántó Eleázár számv. biz. tag, Kurz Sámuel számv. biz. tag.

B) Az „Eötvös-alap“ pályázati hirdetése.

A „Magyarországi tanítók Eötvös-alapját kezelő és gyűjtő országos biztontság“ az 1888. évben befolyt tiszta jövedelemből egy kétszáz forintos, négy száz forintos, öt ötven forintos ösztöndíjat és hét ötven forintos segélyösszeget alkotott s ezennel felhívja az ezen ösztöndíjakra és segélyösszegekre jogos igényt tartható egyéneket, hogy e jótétemények elnyerése czéljából az „Eötvös-alap“ kezelő és gyűjtő országos biztontsághoz intézendő folyamodványukat Luttenberger Ágost, biztontsági titkár úrhoz (Budapest, Sándor-utca 38.) legkésőbb f. évi július 10-ig küldjék be.

Ugyancsak a fentvezett biztontsághoz intézendők az „Eötvös-alap“-pal szoros kapcsolatban álló Zirzen Janka-, Lederer Ábrahám-, Örley János-, Röck Szilárd-, és Gyertyánffy István-féle alapítványok 50—50 forintnyi jótéteményeinek elnyerése czéljából benyújtandó folyamodványok, valamint a Békey Imre-féle alapítvány elvezetése czéljából betérjesztendő kérvények is.

(Folytása következik.)

Belföldi szemle.

— **Az új ministerek.** Szilágyi Dezső igazságügy-minister és Wekerle Sándor pénzügyminister már elfoglalták a bársonyszéket és a tárczát. Működéseik eredménye elé kíváncsian tekint a közvélemény, mely ugyan nem sok bizalmat hitelez nekik sem, de kétli, hogy rendszerváltozás hiányában a személyváltozás hazánk bajain jelentékenyen segíthetne. — Szilágyi Dezső a polgári házasságot akarja megteremteni, — Wekerle Sándor pedig a gentryt kívánja a hazának megmenteni. — Ugy látszik ezen „ujítások“ is félrendszabályok, amiktől nem sok jót remélhetünk.

— **Népfőlkelő-tisztképző tanfolyam** lesz felállítva minden földandár és huszárezred állomásán, ahol leg-

el volt változva a remek szép arc, büszke lény. Fel-tűnő halványosság ömlött el arcán, — szomorúság, méla-bú és egy szenvedő martyi megadása fejeződött ki vonásaiban, szemében — és leirhatatlanul büvölőbb, vonzóbb, epedést keltőbb volt így ez elváltozásában. Elsápadtam érzeteim befolyása alatt — annyira szép volt e leány fájdalmában, bánatában. — Nem látszott a magyarázatra figyelni, tekintete a képeken révedezett. A vezető meséjét befejezve tovább indult — Lambert is és hívta leányát, ki szorakozottan maradt hátra. A hívó szóra Eveline oldalt fordult fel arc-éllal felém — szemeim delejre vonással tapadtak arcára és mozdulataira . . . Amint előre lépett közönyös, méllázó pillantása rám esett . . . nézett . . . szemei nagyra nyitk . . . megállt, mintha kísértő szellemet látna . . . kezét homlokán végig simította . . . és elfojtott sikoltással támolygott . . . félem? . . . nem! . . . vissza . . . vissza.

— Mi bajod — édes leányom? Szólj, miért e nagy felindulás, e könyvek?

— Semmi! — úgy megjedtem

Lambert széttekintett — már ekkor az oszlop kiassé elfedett — de észrevett.

— Ah, — az a fekete alak rémitett el; egy komor velencei, ki hazája multján és emlékein kesereg, Jer, támaszkodjál rám, hagyjuk el e sötét helyet . . .

Gondolod velencei? Oh a multak emlékein ?

És elhagyták a sötét helyet . . . el . . . kétségbe-esésben hagyva ott engem . . .

A szállodában csakugyan megérkezve találtam barátomat nejével. Boldogságtól sugárzó ifju házaspár . . .

A viszontlátás nem volt zajos, esendes néma volt kérdésünk feleletünk — de annál vigasztalóbb, enyhítőbb

alább is 10-en jelentkeznek — június 17-től július 7-ig. A fölvetel iránti folyamodványokat május 1-ig kell benyújtani azon népfőlkelési járás parancsnokságához, melynek területén az illetők tartózkodnak.

— **Mások pénze.** Az aradi kereskedelmi és iparbanknál óriási deficitet fődöztek föl s már constatálták is, hogy 335000 forint hiányzik. Éveken át hamisan vezették a könyveket — és félvezették a részvényeseket s a publikumot. A részvények 250 frtről 65—70 forintra estek! Ugy látszik, ma napság már a pénzintézetekben sem biztos a pénz, noha szokás szerint mindnki odahordja a helyett hogy ingatlanokba fektetné vagy a nép közt forgatná fölőseges vagyonát. Több jót tenne a társadalomnak is és magának is!! Tanuljon kit érdekel, ez újabb esetből.

Külföldi szemle.

— **Amerikából** irt egy oda kivándorolt magyar ember volt lelkészéhez levelet, melyben eseteli a kiköltözötték nyomoruságos állapotát s levelét azzal végzi „Magyarországnak a tornája is edesebb mint Amerikának a méze“. Jó lesz ezt a kivándorolni szándékozók-nak idekorán tudomásul venni!

— **Oroszországban** a nihilisták újabb időben ismét összeszedődöztek s ugyancsak gondot adnak a rendőrségnek és a ezári testőrségnek. Az orosz ezár hadseregeit nagy méreteken erősíti; egy alkalommal uy nyilatkozott, hogy Oroszország a hatodik — világrész! Meg lehet hogy a nihilisták is arra czéloznak midőn a ezárt a hatodik világrész fejedelmévé óhajtják.

— **A párisi világkiállítás** május 6-án nyitattik meg fényes ünnepek között. Ez az oka és Boulanger tábornok menekülése hogy ez idén meg nem szólalnak a harezai ágyúk.

— **Kossuth Lajos** oly rosszul lett a mult napokban hogy fiait táviratilag hívták Turinba. Baja enyhült; s a tavaszi idő helyre állítja a nagy hazafi egészségét.

— **Németországban** Leroux Károly léghajós a katonai léghajócsapat egész tisztikarának jelenlétében a mult héten bemutatta az általa feltalált ernyőszerű új lezálló készüléket. Az eredmény teljesen kielégítő volt. Lesz tehát háboru — ha egyszer kitör — nemcsak a földön, hanem a levegőben is!

Helyi és vidéki hírek.

— Olvasóinknak és t. előfizetőinknek a szent ünnepek alkalmából üdvökvánatát fejezi ki a

szerkesztőség és kiadóhivatal.

— **A holnapi műkedvelői előadásra** a beléptijegyek nagyobb-részt el keltek, ami az érdeklődést és a leendő látogatottságot jelzi. — Jegyek még este a pénztárnál is kaphatók.

— **Közeg és vidéke iparosaihoz.** Az „Országos Iparegyesület“ nevében gróf Zichy Jenő és Mudrony Soma igazgató urak felhívást intéztek a vidéki hírlapok-hoz s az ipar támogatását czélzó Egyesület vagyonának gyarapítása végett szerkesztőségünkhez is küldtek egy aláírási ívet. Az iven adakozhatnak egyszer s mindenkorra kisebb nagyobb összegeket s tehetnek az iparnak pártolására alapítványokat is a hazafias adakozók. Főhívjuk tehát iparosainkat, hogy saját érdekeik előmozdítására a vagyonosabb iparosok némi anyagi áldozatot hozni s azt a gyűjtőíven jegyezni sziveskedjenek. A gyűjtőívet könynyebb hozzáférhetés végett lapunk kiadóhivatalában (Feigl Gyula könyvnyomdája) helyeztük el. Iparosaink és az ipar barátainak szives figyelmébe ajánljuk a központi igazgatóság felhívását!

— **Alapítvány.** Riedl József Vasvármegye kir. tanfelügyelője 200 frtos alapítványt tett a szalonaki (nem

gyermekkvásár, mint a „Dunántul“ jelenté.) gyermek-elszegődést a messze vidékre, — megakadályozó czélra. Ez ideig utánozója még nem akadt.

— **Uj orvos Szombathelyen.** Dr. Stamborszky Lajos, volt sárvári városi orvos, május hó 1-én Szombathelyen kezdti meg működését. Szombathely városa dr. Stamborszkyban egy kitűnő, szakmájában minden tekintetben képzett és társadalmilag is magas műveltséggel bíró egyént nyert, a közegészségügy fentartásának javára.

— **Hirdetmény.** Dr. Ballai Lajos miniszteri fogalmazó és tinódi Varga Sándor számtanácsos a földmívelés, ipar és kereskedelemügyi m. k. miniszteriumban, ezen miniszteriumnak, mint harmadfoku iparhatóságnak az ipartörvény, valamint a vízjogi törvényre vonatkozólag hozott elvi jelentőségű határozatait összegyűjtötték s ezen gyűjtemény első folyamát: „Elvi határozatok tára“ czime alatt közkézre bocsátották. Minthogy a legvégső fokban eljáró hatóságok elvi kijelentéseit tartalmazó határozatok megismerése az ipar és a kereskedelem terén működőkre tagadhatatlan fontossággal bír, ajánljuk ezen gyűjteményt érdekeltek köreink figyelmébe. A mű ifj. Nagel Ottó bizományában Budapestben jelent meg, 1 forintért kapható, hol a további évfolyamokra is előfizethetni. Sopron, 1889. ápril 11-én.

A kerületi kereskedelmi és iparkamara.

— **A „Gazdák és Iparosok általános Hitelszövetkezte“** mult vasárnapon d. u. a városháza nagy termében tartott közgyűlésén megalakította egyhangu határozatával a köszegi fióktelepet, miután constatálva lett, hogy részvények az alapszabályok által követelt menyynységben jegyezva vannak. Köszegi részvényesek ugyan gyeren voltak képviselve, de annál tulnyomóbb számmal jelentek meg a vidéki tagok, kik közül számosan több tagtársaikat is képviselték. A szervező ügynökön kívül jelen volt a közgyűlés egész folyama alatt a budapesti központi igazgatóság képviselőiben Tömösváry István ur dunántúli főügynök is. — A gyűlés folyama alatt kifejtett az intézmény czélja és iránya, a kölcsönös segélyezések módjai s tudomásul adatott, hogy a czégbjegyzés megtörténteig a fióktelep tisztikara ingyenesen fog működni. — A biztontság és kezelő személyzet egyhangu választás folytán következőleg alakítottott meg: Elnök: Gábriel József; alelnök: Csorba Géza ügyvéd, ki egyszer s mindenkorra titkári teendőket végzésére is felkérte. Ezenkívül 4 biztontsági tag és 4 ellenőrző biztontsági tag választott. Jegyzőkönyvkielcsitők: Lagler János és Premencsics Mihály. — A biztontságnak szükség esete-re megadatott a jog magát a tagok közül az új közgyűlésig eséről esetre kiegészíthetni. — Hivatalos idő: szerda és vasárnap délelőtt. — Részvények Csorba Géza ügyvéd mint ideigl. tükárnál (uri-utca 9. sz. a. l. e.) bármikor jegyezhetők.

— **Szerencsés orvosi mütét.** Hochsinger Soma kir. aljárásbíró ur neje sejszöveti képződmény következtében kénytelenítve érezvén magát orvosi mütétnek alávetni, — e végből Becbe utazott, hol a mütés oly sikeresen eszközöltött, hogy pár heti ott tartózkodás után fölgyógyulva, a napokban már visszatérhet.

— **Szombathely a szerencsés!** Baross Gábor közmunka és közlekedési minister úr legközelebb Szombathelyre fog utazni; betekinti a várost mint a dunántúli kerület közlekedési központját stb. szóval ezen nagyúri látogatás föl is lesz használva. Minket nemcsak ministerek nem látogatnak, hanem még a képviselőnk se hederit ránk alkalmasint az — öt esztendő végeig. Így nem esoda ha nem üdvözölhetünk a versenyésben, mikor nincsen egyetlen egy barátunk sem a „kis istennek“ között! Erről gondoskodnának a mi hangadó kö-reink, a mi városi patriciusaink, pátronusaink, fiskálisaink, előljáróink és a városi érdekek egyéb előbbre-hátra mozgóit!

— **Hangverseny.** Szombathelyen e hó 29-én Blau Henrik hírneves hegödümvész hangversenyt rendez.

hogy látni óhajt — tehát megbocsátott Egyik érzésből a másikba — és mint a bönult álltam helye-men

De a földön fekvő lap figyelmeztetett. Inasomat behíván a legrövidebb érthei utasítást adtam neki, hogy mily szükséges tárgyakat csomagolion és küldjön utánam — magam pedig ki a pályaudvarra és a legelső vonattal robogtam az oszták főváros felé. A vonat nagy sebességgel haladott — de mozgása nekem csiga lassuságnak tetszett. Minden percz drága volt számomra, minden pillanat élet-halálal fenyegetett. S a borzasztó gondolat, hogy későn érkezne — szív-tépő volt. Egyedül utaztam szerencsémre — nem tudtam volna elviseelni egy ismeretlen közönyös arc látását.

Végre megérkeztem — végtelen hosszú ideje után az örületes várakozásnak. A kocsisnak megmondtam, hogy ló-halálban hajtson. Még 10 percznyi idő — és becsengethettem a kijelölt lakáson.

Ah, — életemnek szomorú — és egyszerre fájó — édes perczei . . . midőn Evelinemet utószor lát-hattam!

Az öreg hölgy fogadott, kit R ből ismertem. Arca szánandóan elernyedve beesett szeméből könyzapor omlott kezeimre, melyeket görcsösen megszorított. Ez az alak elérített.

— Mi baj? az istenért! szóljon, — igaz Evelin? . . . kiáltám remülettal — s vérem hülni kezdett.

Intett, hogy üljek le, s egy ajtóra mutatott — megmondta, hogy az orvos bent van. — Megállottam egy helyben gépíleg és egyetlen mozdulat nélkül, sovár emésztő várakozással függesztettem szememet az ajtóra.

— Az irgalmas isten áldja meg Felix, hogy eljött. Eveline mindig csak nevet emlegette. Oh, miért is haragudtak meg egymásra? . . .

(Folytatása következik.)

az öröm, mely még bensőmben maradhatott egy hű barát számára.

Hanem az együttlét nem soká tartott. Elmondtam találkozásomat „ő“ vele, mit nagy meglepetéssel fogadtak — s aztán kijelentem, hogy pár nap mulva tovább vándorlok — de egyedül . . . Értésültem hogy Andorék az uton jöttek össze Lamberttel és leányával — és együtt is érkeztek Velenczébe.

Mig Eveline Velenczében idözött, addig én is — Andorral együtt történt elutazása után elhagytam a lagunaki városát — ellenkező irányban.

Ismét ki voltam zökkentve életem folyásából és heteken át lesujtottan utaztam a külországokban — mig kissé nyugodalmamat — visszanyerhettem — és a lemondásnak megadtam magamat.

Néhány hónap mult el miután utazásomból haza tértem

Éltem egyhnguan — és emésztődtem lassan a szivemen rágódó kinoktól

Egy sürgőnyt kaptam R ből. Andor küldötte. Remegő kézzel bontottam fel — mert fontosnak kellett lennie, hogy nem levelet küldött. A sürgöny tartalma:

„Rögtön indulj Becsbe (következett a czim megjelölése) Eveline veszélyesen beteg — és látni óhajt!“ Így sürgönyöztek nekem, miután lakásodat nem ismerik.

Veszélyes beteg — és látni óhajt — — engem? mormolám iszonyatos felindulás között és a sürgöny kiesett ujjaim közül. Hogy mily tomboló vihara az érzelmeknek hullámzott beuam — azt le nem írhatom. A lelket rázó gondolat, hogy élete foroghat koczkán — és örökre elveszthetem, — a szivet mámorító érzés,

Az előkészületek a hangversenyre nagyban folynak, s hihető, hogy e hangversenyt nagy siker is fogja koszorozni.

— Csaknem belefűt a Gyöngyösbe. A felső kaszánya külső udvarán a Gyöngyös partján játszadozott egy Jenő nevű kis katonagyermek egymagára hagyva. Hogy? hogy nem?, beleesett a Gyöngyösbe. A szomszédos kertekben emberek dolgoztak és észrevették a szerencsétlenséget s lármat csaptak. Egy napzámos gerblyével kihálászta a már már elmerülő kis fiút. A vizet kitöltötték a gyermekből, de már orrán száján a vér is folyt; életbenmaradásához kevés a remény! Miután számos hasonló eset fordult elő rövid idő alatt; a szülők vétkes gondatlansága miatt bírói beavatkozást kellene alkalmazni; és az ily könnyelmű teremtéseket példásan megfenyíteni!

— Új sétatény. Szombathelyen a tizenhárom városi rét egy része közsétánnnyá fog átalakítani. A munkálatok már javában folynak, s a befásítás is nemsokára megkezdődik.

— Nem talált haza a kocsmából. Egy atyafi, ki nem azon oldalról lett ismeretes, hogy a bornak erejét nem ismerte volna már régebb idő óta, a kocsmárosknál meg arról vált notóriussá, hogy a személyére szóló kocsmái hiteltől rendesen megfelelkezni akart, a mult héten daczára annak, hogy zsebe olyan üres volt mint akár a kongó akár a magyar állam pénztára, viszketo torokkal állított be egyik helybeli kis kocsmába, hol leült s bort parancsolt, mire a boráros kijelentette egész cathogorice, hogy „ma pénzért, majd csak holnap ingyért”, ha leteszi előre a garast, jön a deciliter is. Kétségbeesetten tekintgetett emberünk a szomszéd asztal körül borozgató kompániára és sóvár szemekkel keresett valami ismerős hiteltelment mecenást. Történetesen egy ismerős, ki figyelmével kísérte az új vendég állapotát — megkönyörült ennek kiszáradt torkán és meghagyta a vendéglősnek hogy az ő számlájára hozzon ennek az új vendégnek ma anynyi bort, amenynyit csak megbir inni. Emberünk föl is használta a váratlanul kedvező fordulatot és hozatott és ivott anynyit, hogy midőn legutoljára maradvá, már haza akarván menni a kocsmájától kitámolygott, a közeli lakásához vezető utól épen ellenkező irányban indult meg s botorkált a sötétben mindaddig, míg egy hidhoz ért, melyet ő szegletkerítésnek nézvé, mellette akart tova haladni, de egy pár lépés megtétele után behömpölygött a szerencséjére sekély Gyöngyös folyóba. A hideg fürdő persze eszméletre térítette a Bacchus hű szolgáját, kinek eszébe is jutott egyszerre a nóta: Nem jó mindig, minden este a kocsmában bort inni s potya-bortól sarga földig becsipni; de eszébe jutott az is, hogy merre kellett volna neki a kocsmából haza menni. Beavatott körök beszéltek, hogy meg is fogadta, miszerint jövőre soha sem fog kocsmába járni — üres zsebbel s nem jön ki anynyira teli fejjel. Vederemo!

— Sopronyiban a telefon hálózat — miután a pósta- és táviráda-igazgatóságnál kellő számú megrendelők jelentkeztek, — bevezetése megvalósul.

— Kapuvárról hírlík, hogy mult szombaton érkezett oda Dr. Péczely Ignác tanítványa az általánosan ismert s nagy hírnek örvendő Dr. Tarczy Zoltán homeopathikus csodaorvos s a nagy vendéglőben telepedett meg. Alig futott hire ez eseménynek, tódult a nép hozzá a vidékről is, hogy valóságos bucsujáró helynek néz ki Kapuvár. Vasárnap és hétfőn mintegy 500 beteggel tanácskozott; a nép el van ragadtatva. Innentől kezdve Dr. Tarczy minden második vasárnapon fog Kapuváron rendelni.

— Nyomtalannul elveszett. Franger Károly volt rumpodi lakos, kin az utóbbi időkben elmezavar jelei mutatkoztak f. hó 11-én hazulról eltűnt s azóta hivatalos kutatások daczára elő nem került. Nem valószínűtlen hogy öngyilkosságot követett el.

— 50 darab papír-szivarspitz. Egy szombathelyi tekintélyes polgár, S. A. ur, a legutóbbi Bazilika-sorsjegy húzásain 50 mond: ötven darab papír-szivarspitzet nyert — 25 kr. értékben. Gratulálunk a szerencsés nyerőnek. (Beküldetett.)

— A ragados száj és körömfájás járványos betegség. Szombathelyen járványszerűleg uralkodik. A m. kir. földművelési minisztérium által betiltatott a marháknek felhajtása mindaddig míg a járvány meg nem szűnik.

— Nem sikerült disznólopás. A mult napok egyikén Szombathely egyik külterezájában az éjjeli órákban a lakosok óriási disznóordításra ébredtek fel. A házbeliek a zajra ki is mentek megnézendő, vajjon mi az oka az óriási lármának. Amint a lakosok kimentek, észrevették, hogy egy-néhány alak a sötétségben jobbra-balra kerekelt oldott a disznózállásból. E tolvajok — valószínűleg husvitra — a disznót akarták ellopní, s ez okból hasát felvagták, fejét megszurtták, de el még sem lophatták.

— A köljvonat Bécsbe a közzei indóházból ma 21-én reggeli 5 órakor indul.

— Időjárásunk. F. hó 13-án déiben gyenge jégeseőnk volt; 16-án este havas eső esett; 18-án reggel havazni kezdett; s általában véve a lefolyt hét időjárása gyorsan váltakozott uralkodó hideg szelek mellett s a légmérséklet annyira hűvös volt hogy a már abban hagyott fűtést újra meg kelle kezdeni.

— A nép szükségletét csak olyan szer elégíti ki, a mely nem csupán olcsóságánál fogva a kevésbé vagyonos által is megszerzhető, de a mely alkatrészeiben egyszerű és világos, hatásában pedig biztos s megbízható. Ilyen jóra való s igazi népies gyógyszer a Brandt Rich. gyógyszerész-féle svájci labdacok, a mely, mint orvosilag konstataiva van, jótékony s egyenlő hatása mellett, hosszabb időn át is tartósan, minden legkisebb kellemetlenség s rossz következmények nélkül használható. Ezért a svájci labdacok nélkülözhetetlen háziszere mind azoknak, a kik az emészési zavarokból eredő, gyakran nagyon is súlyossá elfajulható bajokban szenvednek. Épen magok az orvosok ajánlják ezt a szert,

melyet mindenki olcsó árért házában tarthat, a legmelegebben. Brandt Rich. gyógyszerész svájci labdacai a gyógyszerárakban, 70 kr. egy dobozzal, kaphatók, de gondosan meg kell figyelni a fehér keresztet vörös mezőben s a Rich. keresztnevet.

A meggyőződés hatalma.

Tiszta bizonyítékok meggyőzik a közönséget, hogy Warner Safe Cure az egyedüli eredménydús gyógyszer a vesé s máj bajokban és minden hasonlószerű betegségekben, mint a rheuma, köszvény, vízibetegség gyomor-bajokban.

Az emberiség legnagyobb része a fenti bajok egyik-másika által sújtatik leginkább.

Minden családnál, mely egészségét nagyra becsüli Warner Safe Cureje mindig szükséges kézi gyógyszer. Maguk az orvosok is midőn egyéb szerek hiányzanak ezt az orvosságot alkalmazzák.

Ezerek szereztek már ez által gyógyulást. Minden kétely az alábbi bizonyítványok által kizáratik:

Warner Safe Cure az én és több ismerősöm családjában jó eredményvel használtatik és arról személyesen bizonyosságot tenni kész vagyok.
Sild Rudolf, Bécsben

Kötelességemnek ismerem nyilvános hálát mondani Warner Safe Cure orvossága gyógyhatása miatt, mely engemet máj-vese és gyomor-bajomból teljesen kiépített, noha két éven át nagyobb részt ágyban fekvő beteg voltam. A kezelő orvosok tanács nélkül álltak és segíteni nem bírtak.
Prasek János vendéglős Pehery, Csehországban.

Örömmel tudatom hogy köszvényem és görseim a Safe Cure használata folytán megszűntek.
Bene Ivan, Pakson.

Egy Bright-fele vesebajban szenvedőt Warner Safe Cureja felhasználásával meggyógyítottam.
Dr. Kirz Gyula, Czuzonban.

Warner Safe Cure használata által kitünő eredményre jutottam.
Sefl Lipót esk. közjegyző, Karlovitz Csehország.

Gögebajban a Safe Curet sikeresen használtam.
Zaranski Stanislo esk. főtorv. segéd hivatali igazgató Krakkóban.

Mindenkinek ajánlhatom a Safe Cure használatát. Májdaganat, érvágyhiány, jobb oldali szűrő fájdalomak sib. betegségből Warnernek ezen szere kigyógyított.
Brandl divátárúsnő Königsbergben.

Igasságosan kimondhatom, hogy miután semmiféle gyógyszer már nem használt, Warner Safe Cureje kigyógyított.
Ellicher János Bécsben.

Warner Safe Cureje nálam kitünő eredményű.
Barosz László telkász, Szeged.

Öt éves gyomor-bajomból Warner Safe Cureje teljesen kigyógyított.
Baruska Národny Pilgrammban.

Mindenkinek ajánlhatom Warner Safe Cure gyógyszerét vértisztításra, valamint szivdobogás és főfájás ellen mikből ezáltal meggyógyultam.
Iljevic Katalin Bolgrádban.

Kapható e szer Pozsonyban a Salvator gyógyszerárban.

Közgazdaság.

A gabnaüzlet helyzete.

Habár a gabnahozaatok folyását mérsékelt határok között mozognak és különösen a vasuton az utolsó heten kevés érkezett, a gabnapiac hangulata mégis lanyha.

A gyengébben kivált jobb minőségű buzák tartják ugyan jegyzéseiket, — írja a „Magyar Pénzüg” című közgazdasági szaklap, de az alább rendelték áráikból pár krajczárt veszítettek. A lanyha hangulatot részben a raktári áru erősebb kínálata, részben pedig a határidőpiac hanyatló irányzata idézi elő. — A külföldi jelentések sem hangzanak bátorítólag.

New-Yorkban ismét hanyatlának a buzaárak. Az angol bevétel azonban rövid idő múlva élénkülni fog, mert most sok hozatal válik esedékessé.

Ugyan e tárgyról a „Magyar Kereskedők Lapja” a következőket jelenti: Ugy látszik hogy nemcsak nálunk, hanem az öt világrész összes gabonapiaczain rendkívül nagy tértlenség és bátortalanság uralkodik. Az olcsó árállások daczára nem mutatkozik semmi hajlam nagyobb beszerzésekre sem a spekuláció, sem a fogyasztás részéről.

A legesekélyebb árvajulás eladásokra használtatik fel azon reményben, hogy a visszavásárlás még olcsóbb árban lesz eszközölhető. Az üzlet ezen általános ked-

vetlen helyzetének változására a tényezők jelenlegi állásánál fogva vajmi kevés kilátás nyílik.

Valami igen nyomós indokot kellene már előteremtteni, hogy a contremine kiszoríttassék pozíciójából, mert most már valóban odajutottunk, hogy kevés a gabnakereskedő és sok a gabnaeladó. A stagnáció és a folytonos árcsökkenés már több mint négy hó óta tart, mostanában még a szokásos politikai hírek sem merülnek fel; a politikai láthatár tiszta minden contremineur bizik az örök békében.

Az időjárás sem aggasztja a contremineur mely már hallja a fű növést is, képzeletben már zsákban látja a bő termést és nyakra főre siet eladási műveleteivel az árat nyomni.

Mondanunk sem kell, hogy ily viszonyoknál rendkívül kellemetlen hangulat uralkodik piacunkon. Javulásra egyelőre kevés ugyan a kilátás, de ha megjön, tekintve a rendkívül olcsó árállásokat nálunk és az európai fogyasztó piacokon, akkor bizton számíthatunk arra, hogy egyetlen napon nagyobb lesz az áremelkedés mint az áremorzsolódás egy hónapon át.

A contremine javíthatatlan. Mig nem kap verést, addig nem szokott okulni, pedig az alig fog elmaradni, mert a reakciónak be kell következnie, ha a határidők befolyásolása — mint már előbb is említettük — véget ér. A külföldi piacok kivétel nélkül lanyha irányzatot jelentettek csökkenő árákkal és ezekhez szivesebben simult piacunk is az itt uralkodó lanyha hangulat következtében. A kivitelt teljesen tetlen és a jelenlegi export többnyire még őszi kötésekre vezethető vissza.

Szerkesztői üzenetek.

— S. K. Megkaptam a minapit is; közzölve lesz jövő számunkban. — Játom. Örömet! még köszönöm is. Hozzon Isten! — Munkatársaimnak egyenként és együttvéve boldog ünnepeket kívánok. A hozzám küldöttetek köszönöm!

Felelős szerkesztő: Csorba Géza.
Kiadó-laptulajdonos: Feigl Gyula.

Egy jó könyv.

..... A küldött könyv útmutatásai ugyan rövidek és velősek, de mintha csak a gyakorlati használatra termettek volna; nekem és családomnak a legkülönbözőbb betegségek esetekben igen kiváló szolgálatokat tettek! Igy és hasonlóképen hangoznak a köszönőiratok, melyeket Richter kiadó-intézete „A Betegbarát” című, rajzokkal ellátott könyv elküldéséért majdnem naponként kap. Mint az ahoz nyomtatott s a szerencsésen meggyógyítottaktól származó értesítések tanúsítják, az abban foglalt tanácsok követése által még oly betegek is gyógyulást nyertek, a kik már minden reményt feladtak. E könyv, melyben hosszú évek tapasztalatainak eredményei vannak letéve, megérdemli a legkomolyabb figyelembevételt minden beteg részéről, bármi bajban is szenvedjen. Ki e becses könyvet megszerezni óhajtja, az írja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarátot” és pontos címét s címzeze a levelező lapot Richter kiadó-intézetébe Lipcsében. — A megküldés ingyen történik.

HIRDETÉSEK.

Fog-Elixir, fogpor és fogpasta a főtisztelendő és kegyes „Benedek-rendű” szerzetesektől

Soulac-i apátság Girondében.
Prior: Dom Maguelonne.
2 arany érem:
Brüssel 1860 - London 1864
A legmagasabb kitüntetések.

Feltalál: 1373-ban Pier. Boursaud
tatott: 1373-ban Prior által.

A főtisztelendő és kegyes „Benedek-rendű”-ek fog-elixirjének mindennapi használata, — egy pár cseppnyi adag egy pohár vízben — megakadályozza a lyukas fog képződését és meggyógyítja a lyukas fogat, melynek fehér fényt és szilárdságot kölcsönöz, s a mellett a foghúst erősíti és épen tartja.
Olvassóinknak tehát tényleg szolgálatot teszünk, a midőn figyelműket ezen régi és hasznos készítményre felhívjuk, a mely a legjobb gyógyszer és egyedüli óvszer a fogfájás ellen.

Ház alapíttatott 1807-ben. SEGUIN Bordeaux 106 és 108.

Főügynök: SEGUIN Rue Croix de Sequey.

Kapható minden nevezetesebb illatszerrár-kereskedésben, gyógyszerárakban és gyógyszerár-(drogue) kereskedésekben.

PÉNZT

sorsjegyekre, értékpapírokra, zálogjegyekre, vidéki takarékpénztári részvényekre, takarékpénztári betét-könyvecskékre, takarékpénztáraknál elzálogosított értékpapírokról szóló letétjegyekre, arany és ezüst pénzneműekre bármily összegig olcsón ad

LÖRY J. bank-üzlete, Budapest, hatvani-utca 17. sz.